

то су учинили Митрополит Амфилохије Радовић и Епископ Атанасије Јевтић, а први пут их је објавио у саставу Библије Свети Архијерејски Синод 2010. године. Већ смо навели да, поред Православне Цркве, ове књиге уважава и Римокатоличка црква, као и дохалкидонске цркве. Јевреји, и с њима цркве реформације, нису признавали канонски статус овим књигама.

С обзиром на то да до скоро није постојао њихов превод на српски, девтероканонске књиге нису обрађиване у старозаветној исагогици у нас.

Ова књига протођакон Ракића представља први систематски покушај научног бављења питањи-

ма везаним за ове књиге, као што су: писац, време и место њиховог настанка, језик на којем су писане, њихови адресати, њихово место у Библији, богословски значај, околности незнабожачки свет тадашње јеврејске заједнице и утицај на њега, а, уз то, у којој су мери ове књиге инспирисале потоње књижевнике, сликаре, композиторе, филмске раднике, па и музичке саставе.

Издавачка фондација Архиепископије београдско-карловачке, објављујући ово дело као прву књигу у библиотеци *Учбеници и њиручници*, увелико ће помоћи читаоцима девтероканонских књига Старога Завета.

Горан Рагеноковић

Winfried Schröder: *Athen und Jerusalem. Die philosophische Kritik am Christentum in Antike und Neuzeit*

Frommann-Holzboog, Stuttgart–Bad Cannstatt, 2011.

291 стр. ; 25 cm

ISBN: 978–3–7728–2567–5

Винфрид Шредер: *Атина и Јерусалим. Филозофска кријтика хришћанства у антици и нововековљу*

Атина и Јерусалим су тополи кроз које се већ столећима формира идентитет културе Запада. Тој представи се противи сучељење философије и хришћанства у позној антици (Келс, Порфирије и Јулијан Апостата), као и у нововековљу, посебно у време просветитељства. Винфрид Шредер, исто-

ричар философије са Универзитета у Марбургу у Немачкој подухватио се аналитичког изазова да преиспита митолошке темеље прокламованог споја Атине и Јерусалима односно симбиозу хришћанске религије и грчке философије.

Корени окцидента су оријентални, исламски, хришћански, је-

врејски и древно-грчки. О томе влада *consensus omnium*. Над питањем у каквом односу ти корени стоје једни према другима влада *dissensus*. Шредер показује да је симбиоза хришћанске религије и грчке философије чиста фикција, будући да вера, чудо и морал још у позној антици показују, како вели Шредер, „стриктну неспојивост“. За Шредера су Келс, Порфирије и Јулијан Апостата „сведоци“ такве несагласивости између хришћанске вере у чуда и природног поретка ствари. Таква вера се противи сваком „преображају“ и прихватању, као што је и учење о предестинацији.

Шредерова студија је задивљујући продор у дубине античке књижевности и примарне изворе раног хришћанства. Само библиографија о овој теми броји 40 страница. Ова студија је незаобилазни компендијум у питањима односа теологије и философије у антици и раном нововековљу.

Прошођакон Зоран Андрић

Ernst Baltrusch: *Herodes, König im Heiligen Land: eine Biographie*

С. Н. Beck, München 2012.

448 стр. ; илустр. ; карте ; 23 cm

ISBN: 978-3-406-63738-4

Параноични тиранин: Ирод, цар у Светој земљи

Цар Ирод I, који је владао од 73. до 4. г. пре Христа – по предању важи за највећег инфантицида, починиоца витлејемског чедоморства – стоји и данас на врху листе најбезобзирнијих и најомраженијих личности у светској историји. У диференцираној биографији Ернста Балтруша *Ирод, цар у Светој земљи* описује професор старе историје на Универзитету у Берлину, који се профилисао историјским радовима о јеврејској и античкој историји, развој и успон Ирода до цара Је-

вреја и „трећег човека“ у *Imperium Romanum* (Римском царству). Таква каријера је била могућа само зато што, као што вели Јосиф Флавие, цар Август „никоме другоме након Агрипе није у тој мери подарио своју благонаклоност“. Ирод је знао коме има за свој положај да буде захвалан, те је владао сходно интересима Рима. Зачуђујуће је ипак у којој је мери он знао да са спретношћу контролише и влада у царству препуном политичких, културних и религиозних посеб-